

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/10/2015
Identifikačné číslo spisu:	6612010623
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6612010623.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného X. H. , pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného X. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. februára 2013, sp. zn. 2 To 9/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. H. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 13. decembra 2012, sp. zn. 22T 194/2012, bol obvinený X. H. uznaný za vinného zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17. mája 2012 v čase asi o 13. 25 hod. v Lučenci, na ulici F. v chodbe rodinného domu č. XX, do ktorej sa vstupuje priamo z ulice, fyzicky napadol P. D., nar. v roku XXXX tak, že po tom, čo si táto odomkla vchodové dvere do domu, odzadu ku nej pristúpil, vložil nohu medzi prah dverí a dvere, čím jej ich znemožnil zatvoriť, následne ju vtlačil do chodby rodinného domu a zavrel za sebou vchodové dvere, potom ju sotil oboma rukami do oblasti hrude, v dôsledku čoho táto spadla na schody, kde jej z ruky vytrhol kabelku, v ktorej mala dámske pozlátené hodinky s oválnym ciferníkom a vsadenými bielymi kamienkami zn. Cronoscyk, hotovosť vo výške asi 71,- Eur a rôzne osobné veci i doklady a následne z miesta činu ušiel a takým konaním spôsobil P. D. škodu odcudzením vecí v celkovej výške 171,- Eur, ako aj drobné zranenia bez nutnosti liečby a PN,

za to mu bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní deväť rokov a deväť mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému nahradiť poškodenej P. D. škodu vo výške 20 Eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúc o odvolaní obvineného X. H. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa uznesením z 20. februára 2013, sp. zn. 2 To 9/2013, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného X. H. zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený X. H. prostredníctvom obhajkyne dňa 26. novembra 2014 dovolanie s uplatneným dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., argumentujúc tým, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože prvostupňový súd nevykonával všetky ním navrhnuté dôkazy, ktoré mali svedčiť v jeho prospech, naopak vykonával a posudzoval najmä tie dôkazy, ktoré svedčili v jeho neprospech, v dôsledku čoho nedošlo k objektívnemu zisteniu a následne posúdeniu skutkového stavu veci.

Obvinený X. H. v podanom dovolaní navrhuje, aby v zmysle ustanovení § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. boli zrušené napadnuté rozhodnutia a aby vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec vo vyjadrení k podanému dovolaniu obvineným X. H. konštatuje, že obvinený bol v priebehu celého konania zastúpený ustanovenou obhajkyňou, ktorá sa zúčastňovala všetkých úkonov, čím boli plne uplatnené procesné práva obvineného. Konajúce súdy vykonali vo veci všetky dostupné a potrebné dôkazy a tie správne vyhodnotili jednotlivo i v ich súhrne. V rozhodnutiach dostatočne uviedli, ktoré skutočnosti vzali za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opreli a ktoré skutočnosti považovali so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené a pochybné. Podrobne uviedli a zdôvodnili ako sa vysporiadali s jednotlivými dôkazmi.

Prokurátor navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože dovolacie dôvody uvádzané obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie sú dané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.), v rámci ktorého okolnosť, zakladajúcu dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., uplatnil v podanom dovolaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným X. H. nie je dôvodné a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dôvody dovolania sú v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní podstatne užšie.

Dovolateľom X. H. uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Tr. por.), ktoré právo obvineného bolo v celom konaní zachované (obvinený mal ustanovenú obhajkyňu), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným - § 34 ods. 1 Tr. por., alebo

prostredníctvom obhajcu - § 44 ods. 2 Tr. por. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.). Obvinený X. H. v prípravnom konaní prostredníctvom obhajkyne podal 28. júna 2012 návrh na výsluch svedkov I. G. a X. G., ktorý bol orgánom činným v trestnom konaní akceptovaný a svedkovia boli vyslúchnutí dňa 10. júla 2012. Ďalší návrh na vykonanie dôkazov z 12. júla 2012 konfrontácia so svedkyňou P. D. a vyšetrovanie duševného stavu tejto svedkyne bol vyšetrovateľom dňa 17. júla 2012 zamietnutý, s odôvodnením tohto rozhodnutia a dorúčením ho obvinenému a jeho obhajkyňi. Pri úkone preštudovania vyšetrovacieho spisu dňa 14. augusta 2012 obvinený ani jeho obhajkyňa nemali návrhy na doplnenie vyšetrovania. V rámci prípravy hlavného pojednávania obvinený navrhol výsluch svedkov P. X., F. I., P. A. a F. X., ktorý na hlavnom pojednávaní modifikoval (zmenil, v danom prípade zúžil) na výsluch svedkov výsluch svedkov P. X., F. I. a P. A.. Tento návrh súd uznesením podľa § 272 ods. 3 Tr. por. na uvedenom hlavnom pojednávaní odmietol. Iné návrhy obvinený na doplnenie dokazovania neuplatnil.

Dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno úspešne podať na podklade toho, že sa návrhom na vykonanie dokazovania nevyhovelo.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, alebo že navrhované dôkazy sú absolútne odťažité od prejednávanej veci, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odpovedalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Ak súd nemieni akceptovať návrh strany na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazu týkajúceho sa okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie, alebo okolnosti, ktorú možno zistiť už skôr navrhnutými, resp. zabezpečenými dôkazmi, môže zamietnuť takýto návrh uznesením po začatí hlavného pojednávania, pričom prihliadne na to, či sa jedná o zrejmu neaktuálnosť navrhnutého dôkazu a či nebude vývojom dokazovania potrebné toto rozhodnutie korigovať. Inak tak učíní až po vykonaní celého dokazovania, resp. jeho relevantnej časti. Z uvedeného logicky vyplýva, že navrhovanie dôkazov, ale aj opak, teda vzatia návrhu späť, je z časového hľadiska závislé od vývoja procesu dokazovania. Dôsledkom späťvzatia návrhu procesnej strany na vykonanie dôkazu je nedôvodnosť takýto dôkaz vykonať. Späťvzatie návrhu na doplnenie dokazovania možno učiniť písomným podaním alebo zápisnične na hlavnom pojednávaní. Možno tak učiniť individuálne vo vzťahu k jednotlivému pôvodne navrhovanému dôkazu, alebo všeobecne k doplneniu dokazovania ako celku. Z časového hľadiska je hraničnou fázou aplikovania ustanovenia § 274 ods. 1 Tr. por. súdom, teda moment rozhodnutia súdu, ktorým sa uzatvára dokazovanie vyhlásením dokazovania za skončené, čím sa jednak končí najdôležitejšia fáza kontradiktórneho hlavného pojednávania a jednak sa ohraničuje rozsah vykonaného dokazovania, ktoré súd bude hodnotiť ako podklad pre svoje rozhodnutie. Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v tejto záverečnej fáze konania pred rozhodnutím vo veci samej, kedy naposledy možno uplatniť návrhy na doplnenie dokazovania, je záverečným prejavom tejto procesnej strany o disponovaní s návrhmi na doplnenie dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania, jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. V konkrétnej prejednávanej veci je takýmto prejavom aj obvineného X. H. vyhlásenie procesných strán na hlavnom pojednávaní dňa 13. decembra 2012, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania (č. l. 190 spisu), ktorým sa s následným postupom súdu podľa § 274 ods. 1 Tr. por. - vyhlásenie dokazovania za skončené, uzavrelo dokazovanie.

Nevykonanie dôkazu navrhnutého obvineným výsluchom svedka F. X., uplatneného obvineným v podanom dovolaní, spadá do rámca už uvedeného neuplatnenia vykonania dôkazu netrvaním na jeho

vykonaní, teda vzatím návrhu späť, vyhlásením obvineného, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 13. decembra 2012 v závere fázy dokazovania (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto uznesenia).

Odmietnutie vykonania dôkazov výsluchmi svedkov P. X., F. I. a P. A. bolo tak prvostupňovým i odvolacím súdom náležite odôvodnené (č. l. 201, 221 spisu).

Vzhľadom na uvedené zistenia a úvahy najvyšší súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením odmietol dovolanie obvineného X. H., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.